

nile să
din ci

depar
binei
institu
rii, to
o ide
ajuns
lui er
poezii
beasc
ne-a
rul so
Cum
cut în
închis
și al l
lumini
pregă

nire, i
dacă

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
TIMIȘOARA

10 ani Paradoxali

LA CENACLUL "H.G. WELLS"

SUPLIMENT TERESTRU

n incre-
3. Inima
u toate
primele
mea fi-
eput să
ru deo-
noastre,
friguri,

ncă de
sm VO-
i cobo-
aurea,
sau cu
mai re-
n orice
i venea
lătorea,
câlată
sătă cu
frăzuit

200 DE IDEI

Presupunind că acești 10 ani de existență, sărbătorii de cenaclul de literatură științifico-fantastică "H.G.Wells" în aceste zile, ar însemna, cu o aproximație dintre cele mai grosolane, cel puțin 200 de sedințe de lucru și că la fiecare sedință ar fi citit din lucrări originale cel puțin un S.F.-ist, un calcul elementar ar arăta că acest cenaclu, de-a lungul existenței sale, a însemnat cel puțin 200 de idei noi, îndrăznețe, încercând să depășească condiția omenirii în epoca de raportare. Ori, am impresia că o instituție, de mărimea cenaclului, cu 200 de idei noi de-a lungul unui deceniu, este o instituție îndrăzneată, competentă, o instituție a prezentului pentru viitorul mai mult sau mai puțin apropiat, o instituție ~~serioasă~~, cum ar spune Marius Morariu, viitor economist, a eficienței. Deci, în ce constă eficiența cenaclului de literatură științifico-fantastică "H.G.Wells" ?

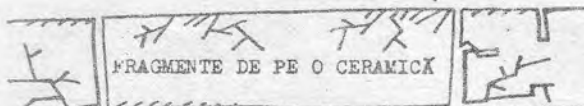
În primul rând, în faptul că a adunat, an de an, tineri, de orice categorie socială, cu preocupări literare sau științifice deosebite, i-a pus față-n față, într-un dialog sincer, prietenesc, despre ceea ce gândesc ei, ceea ce vor să facă ei, despre felul în care neastimpărul minții nu lasă ochii să treacă nepăsători pe lângă niste probleme aparent minore. Fiecare a venit cu o idee, uneori năstrugnică (dacă realizați ce înseamnă năstrugnic în literatura S.F. !), și teorii foarte aproape de o posibilă realizare a viitorului; ~~lăsând~~ gândul să zboare liber, departe, spre spații siderale, cu rachete superdotate, discutând sau urmărindu-i pe extra-terestri, față-n față, sau cot la cot, cu micii noștri pămînteni, rezolvînd probleme tehnice importante pentru omenire cu soluții dintre cele mai inedite, vum numai visarea poate să le conceapă, acești tineri au reușit un lucru minunat : să aspire spre mai mult, spre mai bine. Si cred că nu e deloc puțin !

Apoi să nu uităm cele trei ediții ale "Paradox"-ului, sau culegera de texte SF din anii copilăriei cenaclului, rubrica permanentă din cadrul revistei "Forum studențesc". Sau multele participări la conferințe naționale sau internaționale finalizate cu rezultate dintre cele mai onorabile. Ar mai fi de adăugat marile cîștiguri ale inițierii în tainele scrisului, în genuri literare dintre cele mai diverse, a unor oameni atrași de SF doar prin natura ideilor care le scormoneau mintea...

Cred, însă, că mai presus de orice, cei 10 ani de existență au însemnat 10 ani de tinerețe, a gândirii și faptelor, 10 ani de muncă asiduă, de permanente deveniri. Iar dacă, în general, 10 ani înseamnă pentru viața cuiva o perioadă înfrînă, o perioadă de căutări, de început, ce poate fi mai edificator asupra acestor deveniri decît faptul că anul 1980 găsește cenaclul "H.G.Wells", și oamenii lui, ca un cenaclu solid, matur, clar în intenții și exprimări.

Georghe CRIȘAN

... Undeva, într-un laborator, un om ce ar fi putut aduce deslegarea se stingea încet, încet, înconjurat de scripștirile neputincioase ale ochilor câtorva roboți. O ființă firavă, aproape scheletică plîngea la căpățîniul omului ...

x x x

Intorcîndu-se de la vînătoare cu un linx uriaș ucis, un robot poveste în peșteră, în timp ce decalcifia femurul animalului cu încoemie, că a nimerit într-o zonă unde radioactivitatea aproape îi anulasă circuitele.

Era un semnal de alarmă, și zona fu delimitată chiar a doua zi și declarată zonă "interzisă". Una în plus.

x x x

La ora amiazii cei cîțiva oameni ai comunității, istoviți, lăsară tarlaș de porumb și se retraseră în peșteră. Au rămas la lucru doar roboții, pe care apropierea Pământului de Soare nu-i afecta cu nimic. Terra zigzaga, besmetică, pe o elipsă deformată, și ca în fiecare zi, luă for ierburi și copaci, incendii începute ieri și alaltăieri se înțetiră, pieriră viețuitoare, se iscară gânduri desperate, iarăși, în mințile oamenilor ...

Tîrziu, după-amiază, oamenii ieșiră din peșteri și intrară roboții. Incepea furtuna magnetică, slabă, tot mai slabă, dar suficientă să deregleze circuitele roboților. Pînă seara știuleții galbeni aurii erau depuși în peșteră.

x x x

Un om, o rămășiță de om se tira anevoie în urma a patru roboți uriași, dirijîndu-i prin fir direct. Aceștia trăgeau după ei niște pluguri primitive, încropite din carcasă contorsionată ciudat de explozie ... Pe unul din pluguri se vedea o inscripție în relief: "... STOK - 12". În urma grupului acesta, un robot micuț, clătîindu-se gata să-și piardă echilibrul la fiecare glie mă mare ce-i răsărea în față, presăra grăunțe în mîla pământului deschis, uscat și zgrunțuros. La marginea ogorului, o pădure carbonizată, fugea unde și unde ...

x x x

O VIAȚĂ PENTRU ACEST PĂMÎNT

Ultimele experiențe îi dădeau mari speranțe. Reușise să descopere, după îndelungă căutare, după numeroase calcule cu ajutorul programelor, printre elementele spațiului intergalactic, un element nou, cu proprietăți și însușiri deosebite, cu o comportare ordonată și "calculată" în relațiile și reacțiile externe, cu un sistem aparte de stabilire a unor conexiuni interne. Cercetările îi dăduseră multe satisfacții. Presupunerilor marilor calculatoare ale vremii erau că trebuia să existe undeva, cîndva, într-o anumită combinație, un element capabil să revitalizeze câteva dintre organismele cele mai prețioase ale sistemului, să le dea o nouă viață. Răspoi, pentru a nu știu cîta oară, filele îngâbenite de trecerea stîtor ani-lumină peste ele. Luase, de curînd, alte valori pentru niste coeficienți aflați în relație de directă proportionalitate cu calitatea și comportarea elementului în anumite organisme vii. Acceptase, la marele risc, niște valori aproape unitare, deși majoritatea se îndoiu că elementul ar putea atînga niste parametri atât de ridicați, incredibili la ora primelor cău-

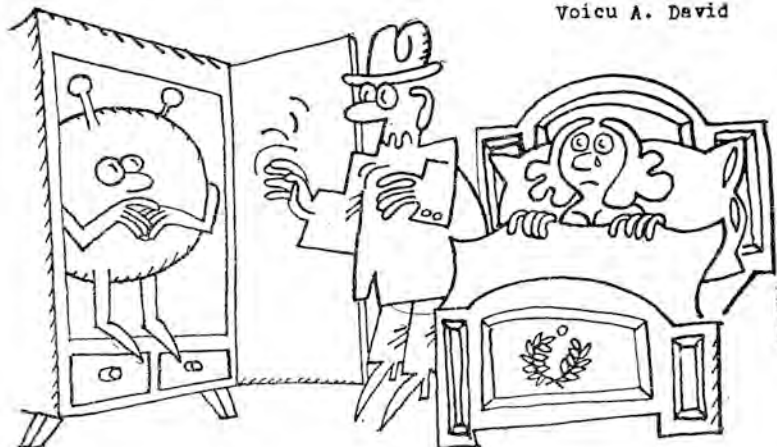

tări. Își notă câteva date și porni spre baza de cercetări. Regăsi obiectele atât de cunoscute ale laboratorului de încercări și prelucrări extraspațiale. Preațiti cu emoție noua probă. Ridică privirea spre aparatele indicatoare. Totul funcționa normal. Pe ecran apăruseră primele punctulețe luminoase. Verifică starea organismului, unul dintre cele mai reușite exemple ale sistemului, adus însă prin neșubțimțea centrilor nervoși la o stare de moarte aparentă, de distrugere lentă. Mai existau șanse de supraviețuire. Și speranțele se puneau în acest nou element. Împreună cu conducerea institutului hotărîră să se facă pe acest organism destul de solid introduse proba în container. Declanșă aparatul de prelucrare automată prin gîlăuire socială, introduse câteva elemente catalizatoare pentru a favoriza reacțiile de separare și puse în funcțiune separatorul centrifugal cu acționare de la distanță. Pe ecran apăruseră niște luminițe, ce niște linii subțiri. Avu o tresărire. La nivelul însemnat, nivelul așteptat de toată suflarea din preajmă, cel pe care toate cercetările teoretice îl precizau ca optim și necesar, se ridica, firav, o linie. Reușise separarea. Începu să se acite. Elementul trebuia inoculat, de urgență, în stare pură, sineura capabilă să-i asigure o durată de viață nelimitată. Sistemul de semnalizare arătă că totul e în ordine. Se liniști. Începu numărătoarea în versă. Orele părea ani. Deodată simți o mare bucurie; organismul dădea semne de viață. Aparatele indicau parametri cîntre cei mai îmbucurători. De acum încolo totul decurgea firesc. După o perioadă de convalescență de ordinul anilor organismul putea să revină la starea care-l făcuseră prețuit. Spă, fără îndoielă, una din marile izbînză ale institutului. Re-trăi începuturile operațiunii. I se încredințase o misiune privită de toți cu neîncredere. Chiar el avea unele îndoieli. Omul din el îi spunea că se poate totuși. Astăzi, însă, operațiunea "implimentarium novus" era o realitate. Adormi serios. A doua zi intervizoralele galactice anunțau prin semne neobisnuit de luminoase marea izbînză. "Transplantul omului nou" a reușit datorită încrederei și punții necesare. Pacientul, pe numele său românesc Pămînt, a reușit să supraviețuiască. Starea sănătății lui dă semne de îmbunătățire vizibilă. V-am ruga să-i asigurați o atmosferă de liniște și deplină înțelegere... Au o senzație unică. Pentru primele date, A.O.S.O.U. simți că trăiește. Firele de legătură se umplură de sînge. Omnarea exista din nou.

UNDE DAÎ ŞI UNDE ...

... s-a mai spus, parcă, a scrie S.F. e un risc, asumat conştient. Se poate însă face aici o apropiere, între S.F. şi ceea ce numim yoga, pe de o parte, şi literatura şi sporturile "celelalte" pe de alta. Si S.F.-ul şi yoga nu sînt încă unanim şi clar clasificate ca fenomene pozitive, utile, reacţia dominantă fiind de rezervă, şi vina nu este chiar unilaterală, căci, ca şi yoga, S.F.-ul trebuie mereu şi în primul rînd să urmărească atingerea şi menţinerea propriei perfecţiuni interioare, căci, ca şi în yoga, trebuie înţeles faptul că modalităţile de exprimare ale s.f.-ului nu există ca atare doar de dragul contorsionărilor, ci pentru a găsi, a exprima şi a folosi ceea ce altora scapă, şi abia după toate acestea (şi nu neapărat necesar) se poate ajunge la competitivitate, în sinul aceleiaşi confrerii, sau cu altele, fără a mai vorbi de creaţie ca o permanentă, o imposibil de ocolit cunoaştere de sine - îndemn la luciditate şi profesionalism.

Voicu A. David

KJO&EYW

Răbăteau rare pocnituri ale ușilor închise cu zgomot de cei care, ca și el se chinuiau.

Toți erau supuși unui supliciu interminabil.

În imensele încăperi, zeci de capete încercau să stoarcă ceva, ceva cît de neînsemnat, ceva nou, o idee.

Unde erau timpurile cînd ei, putea scoate cîte zece povestiri fără un efort cît de cît important și acum, acum...

Sirul gîndurilor îi fu deviat brutal de ușa care fusese trîntită cu zgomot. Întoarse încet capul.

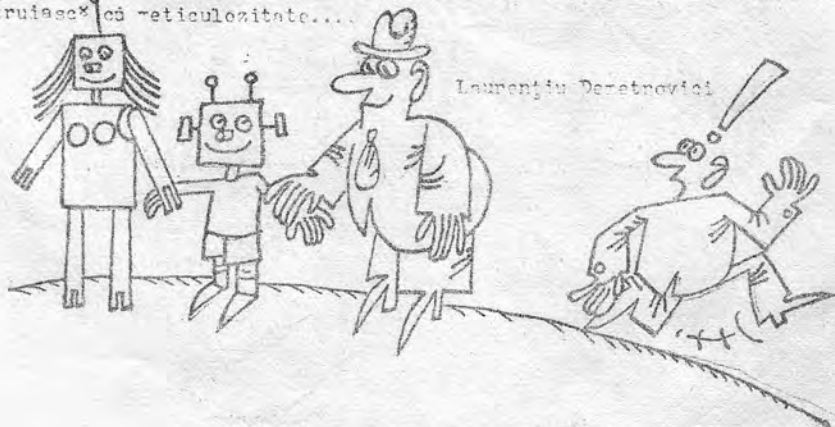
În spatele său, sprijinit de canatul crem zîmbea Davi, singurul care-î înfruntea cu stoicism criza subită apărută în mijlocul fanilor de la "Wells".

- Iarăși te frămîntă, amice?

- Iarăși. Parcă am făcut aște ceva de vreo doi ani încoace. Nu mai poți să scrii nimic, de cînd cu detectoarele astea telepatiche, nu apuci bine să-ți agăterni ideea pe hîrtie și să alergi cu ea la canacul că se și difuzează prin rețeaua de amplificare reclame produsului x sau y pe care tocmai l-ai conceput în povestirea ta. Dar acum sînt salvat, înțelegi, salvat! Am o idee genială, ce mai. Și cînd mă gîndesc cît m-am chinuit să scap de raza de acțiune a telepatodetectoarelor. De vreo lună o coc, va ieși o bombă, înțelegi? Va fi o povestire despre androizi. Ha, acum adio, nu-ți vor mai fura ideea. Stii, am conceput-o în genul... Dar văd că te plictisesc.

Întoarse capul să vadă dacă interlocutorul său intralevăr se plictisea. În clipe următoare simți cum broboane reci de sudoare i se preling pe spate.

Arborînd o mină indiferentă, Davi, își îndepărtă scalpul și dintr-un orificiu astfel mascat extrase un tranzistor pe care se apucă să-l lustruiască cu reticulatețe...

FLASH

Aseară, când mi-a intrat un OZN pe fereastră....

...l-am alungat: "Pleacă, i-am spus, mai ar unul!"

...i-am strigat: "Ușă n-ai?"

...eram așa de obosit...

...citeam tocmai documentație la un nou produs -serioznic- destinat confortului nupțial al gobolanilor de preerie. Vifeliu, așa poti în jurul noului produs aflat pe măsura de lucru și o vede clar articolul:

-E de la SHOP?

...am auzit: "Niet o-ze-ne! Kern'val!!

...mi-am dat seama că vorbea ~~acuma~~și limbă. "Nu căpă ocară", -l-am zis, repezindu-mă și, cu o voce emoționată le-am citit ultimele 5 poezii, concepute pe când coboram din travai. De atunci mă ocupase sistematic...

KRATYTZA

Eram în bucătărie... vă rog să înțelegeți... nu mă pot exprima coerent... sînt încă într-o stare ciudată.

Deci, eram în bucătărie și în momentul cînd m-am întors din fața chiuvetei mi s-a părut ciudat faptul că cratița mea roz-bombon se află pe pardoseală. Era unica mea cratiță roz-bombon și știam că-i în bufet. Ce căuta acolo jos? În momentul acela începu să se miște și o biluță roz-bombon se rostogoli afară. Credeam că halucinez, dar se pare că biluța semnaliza și parcă... îmi făcea cu ochiul.

În primul moment nu mi-am dat seama că mă aflu în fața unui obiect necunoscut... doar aveam eu însămi o cratiță asemănătoare. Mi-am dat seama că se exprima într-un limbaj necunoscut, dar pe care-l înțelegeam perfect.

- Du-te să citești, de astea am să mă ocup eu de-aici încolo.

Bineînțeles că n-am citit nimic în ziua aceea, dar biluța mea așteaptă să-mi revin și-n timpul acesta își vede de treabă ca cea mai bună gospodină.

Dar, apropo, cum de forma aceea ciudată ce mi-a intrat pe fereastră seamănă leit cu unica mea cratiță roz-bombon?

- Cînd te gîndeşti că dacă n-ar fi fost defecţiunea aceea stupidă şi inexplicabilă în sistemul de orientare al navei n-am fi ajuns aici şi n-am fi stabilit contact cu civilizaţia voastră, exclamă exaltat astronautul pămîntean.

După cîteva zeci de secunde, necesare probabil transpunerii dintr-un limbaj în altul, sosi răspunsul:

- Sînteţi sigur că a fost o defecţiune ?

În clipele de stupefacţie imediat următoare pămînteanul avu o revelaţie: buzele reprezentantului acelei civilizaţii necunoscute nu se mișcaseră deloc ... Si atunci CINE ?

ULTIMUL O.Z.N.

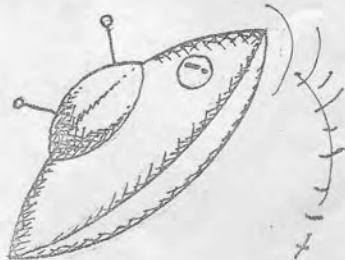
Se făcuse deja tîrziu, dar nu mă puteam desprinde de volumul acela s.f. Deodată mi s-a părut că nu sînt singur în cameră. Ridicînd ochii, am întrezărit două siluete în dreptul ferestrei, ale căror contururi abia vizibile din cauza luminii slabe a veiozei nu aduceau a oameni. În prima clipă am avut senzaţia că trebuie să fie tare obosiţi şi am schiţat un gest convenţional, indicînd canapeaua. Era cît pe ce să pornesc spre bucătărie şi să le aduc ultimele resturi din frigider. Mi-am dat însă seama cît de ridicol reacţionasem.

Privindu-i m-a cuprins dintr-odată un fel de beţie. Am început să-mi răscolesc imaginaţia cam stearpă pentru a găsi o metodă de a-i reţine pînă dimineaţa, ca să-i vadă vecinii... să vadă că EU am fost alesul! Ce n-aş fi dat să le demonstrez că reprezintă şi eu ceva în oraşul ăsta... pe strada asta...

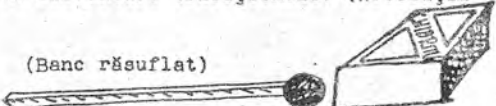
Deodată mi-am adus aminte de bătrîna mea proprietăreasă. Ce neplăceri aş fi avut cu ea dacă ar fi aflat că am adus străini în imobilul ei...

.....

M-am trezit deodată tremurînd. În cameră se făcuse frig. Dar unde erau? Rămăsesem singur... Doar geamul mai era deschis...

- Un grup de cercetători a anunțat de curind descoperirea unei substanțe care, combinată cu fosforul și aprinsă, produce condensarea vaporilor de apă din atmosferă. Mai multe întreprinderi agricole și de hidroameliorări s-au arătat interesate de această descoperire. Cu un băț de chibrit, vom avea ploaie "la comandă"! (Science Digest, nr. 2475)
- Cîteva mari trusturi au anunțat lansarea pe piață, în viitorul apropiat, a chibriturilor de ploaie destinate publicului larg. (News, 17003)
- Doriți o ploaie romantică de mai? O ploaie repede de iulie ?? O rupere de nori??? Folosiți cu încredere setul de chibrituri "Pleosc" I, II și III.
- După ploaie, vine soare. Dar ploaia o puteți avea doar folosind chibriturile "Ciuciulete 20"!
- O-un chibrit atît de mic,
Cade ploaia pic-pic-pic.
Folosiți chibrituri plic! (Reclame)
- Protestăm că hotărîre împotriva inițiativei iresponsabile de a amesteca chibrituri de ploaie în cutiile cu chibrituri tradiționale. (Asociația Împotriva Lăsatului de Fumat)
- - Crezi că azi va ploua ?
- Nu, va continua să plouă ! (Banc răsufat)
- Cînd soarele a asfințit
Tu ai aprins un chibrit,
Ploaia limpede-a venit
Iar eu de tine m-am îndrăgostiit ! (Șlagăr la modă)
- Pîrîtul este învinuit de a fi folosit două cutii întregi de chibrituri în vreme ce se afla în curtea reclamantului, provocînd daune grave casei și grădinii acestuia. Nu poate fi acceptat motivul invocat de pîrît, cum că voise să-i facă o bucurie reclamantului, care de mult își dorea o piscină. (Piesa nr. 23 din Dosarul 55.A.899)
- Chibrituri suave
Ca niște colți veninoși
Ne spală amintirea ploilor
Scurse de mult în canal. (Din vol. "Oh sont les pluies d'antan ?")
- Azi a fost desființat cel din urmă serviciu meteorologic. (News, 17242)
- Lansăm un protest energetic la adresa celor ce urmăresc folosirea chibriturilor de ploaie în scopuri militare. (A CDLXVII-a Conferință de pace)
- Prima Olimpiadă de Ploaie Artistică, încheiată ieri, a avut din păcate un epilog nefericit: Gala demonstrativă a cauzat revărsarea mai multor riuri. Inundațiile au provocat mari pagube materiale. (News, 17304)
- În urma pierderii de sub control a uneia din experiențele cu chibrituri de ploaie gigantice, desfășurată la A Treia Bază Militară Degertică, vaste zone din împrejurimi au fost inundate. Nu se cunoaște încă numărul victimelor. (Dintr-un ziar desființat a doua zi)
- În întreaga lume, nivelul apelor crește vertiginos. Pentru a preveni generalizarea calamității, se interzice total folosirea chibriturilor de ploaie de către persoanele particulare. Întreprinderile și instituțiile pot folosi chibrituri de ploaie numai cu autorizație specială. Contravenienții vor fi aspru pedepsiți. (Comunicat oficial)
- Părinți! Nu lăsați chibriturile la îndemîna copiilor! Joaca lor poate duce la tragice accidente! (Un sfat mereu actual)

STIAȚI CĂ...

...LEONARDO DA VINCI A INVENTAT PARAȘUTA?
...FRANKLIN A INVENTAT PARATRAZNETUL?
...„H.G.WELLS” A INVENTAT „PARADOXUL”?

SCURTĂ ISTORIE A CENACULUI „H.G.WELLS”
PRELUCRAREA DATELOR ȘI TEXTUL: VIOREL MARINEASA

ÎN 1972 APARE ȘI PRIMUL FAN-ZIN AL CENACULUI ȘI „H.G.WELLS”, CARE ODAȚĂ...

...AJUNS LA NATURITATE CU-NOAȘTE O MARE RĂSPÂNDIRE, ADICĂ, ÎN 1980

DESENE: NICO LENGHER

PLANETA ANTICOR

Text reactualizat pentru nou născuți.

Cică odată, demult, pe când lumea renunțase să mai folosească Dacia sau tramvaiul unui POSU și se plimba în luxoase rachete intercontinentale, erau trei frați. Mai precis doi frați și o soră: Linx, Bery, și Beky.

Intr-o zi, pe când se jucasu pe Phoebus, vinse la căzu într-o falie.

Cei trei copii nu pregetară să pornească prin falie pentru a-și recupera splendido ringe burerang, făcând totuși de unchiul Junks. Și tot urbind ei, ajunseră într-o pădure subterană. Speriați de întuneric, copiii încercară să se întorcă însă se loviră de doi butuci imenși care se aveau să fie degetele unui uriaș. Scoaseră un strigăt, și încercară să fugă, dar uriașul îi înhăță și-i așeză în cutia lanternei sale.

-- Crezi că o să-ți reargă așa de ușor, măicuțitule! -- urlă Linx și începu să lovească cu bocancii în pereții cutiei.

- Necivilizatule! -- urlă și Bery, dă-ne drumul.

Spurezind de furie, cu ochii congestionați de indignare, uriașul urlă:

- Los! Că v-așt eu stăpîniturilor! -- și zicînd acestea, îi scoase afară, le săcîmă delicat scafandrele și îi înfipse în aparatul de votinat pe care-l purta întotdeauna cu el.

Beky, tremurînd, rînji încurcată:

- O, doamnă uriaș, scurpe doamnă uriaș, sper că pe mine nu vreți să mă prăjiți.

- Si de ce nu, scurpo? Pe ei îi mîninc la prînz, iar pe tine te preper pentru cină.

- Nu se poate!?

- De ce, mă roc?

- Pentru că sînt o fetiță, o fetiță blindă, nu spun obrăncicii și o ascult pe mama.

- Haida de, te-am prins cu minciuna.

- Vă înșelați!

- Ce vorbești, atunci de ce nu ești acur la ora de astrofizică, ha?

- Păi....

- Nici un păi!

- Să vedeți, e prime dată, jur că nu se mai repetă.

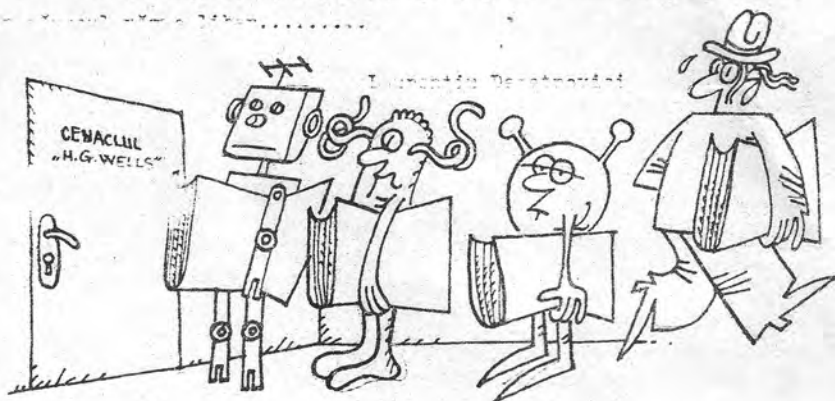
- Nu-i nimic eu tot te mîninc, m-am săturat de mădăcinoase.

- Dar cum o să mă mincați cu costurul pe mine?

- Nici o grijă te decojesc eu.

- Știți doamnă uriaș, dar eu n-am gust prea bun, de pînd m-am născut

- Mă hrănesc cu comprimate, carnea mea trebuie să -m țină 2 fervecie.
- Nu-i nimic, am eu niște sosuri picante și niște prisme felicitatoase!...
- TATATI, TATATI, Bill drăcu' ce ai,
- fetele prostite, joacă de un diletant.
- Feroc! ăsta ești în cap, cenele,
- ăsta ești și fosturile de tine?!
- ...
- Tăpăceni de familie, cu ochii conceșionați de fardă înclinare uricului
- ...
- Ce, Bill ești cu tine și cenele?!
- ...

- S-AU FOIT ÎN MOD PARADOXAL: MARIANNE STUHLMÜLLER, ELENA MEGI, DORIN DAVIDEANU, MIHAI ALEXANDRU, MARIUS MORARIU, LAURENȚIU DEMETRESCU, VOICU DAVID, SAUL BELOIA, DUȘAN BAISZKI, ADRIAN MUSCĂ, GHEORGHE CRIȘAN, MARIAN MELINTE, GERTRUDE WAGNER, DANIELA DINU, VIOREL MARINEASA & LUCIAN IONICĂ
- GRAFICA: SERGIU NICOLA & NICOLAE LENGHER

INVITAȚIE

Vă invităm să luați parte la manifestările prilejuite de sărbătorirea

a 100ani de existență a cenaclului de literatură științifico-fantastică „H. G. Wells”

al Casei de cultură a studenților, care va avea loc în ziua de 16 martie 2070, ora 10, la sediul său din B-dul Tinereții nr. 9.

COMISIA DE ORGANIZARE,

H. G. Wells

IMPORTANT:
PĂSTRATI INVITAȚIA PENTRU
CONTROL!